

வினைச்சொற்கள் கற்றல்-கற்பிப்பதில் பின்னோக்குப் போதனைமுறை உத்தி

மோகன தாஸ் ராமசாமி
இந்திய ஆய்வியல் துறை, மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
rmohana_dass@um.edu.my

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கணக் கற்றல் கற்பித்தல் என்பது கடுமையான ஒன்று என்பது பலரது பார்வை. அதிலும் வினைச்சொற்களைக் கற்பிப்பது சற்றுக் கடினம். இந்தக் கடினத்துவம் மாணவரது மனதில் இருப்பினும், போதனையாளர்களின் மனதில் ஆழமாகவே உள்ளது. இலக்கணம் என்பது எட்டிக்காய் உண்பது எனும் எண்ணத்தில் பார்க்கும் ஒரு சில போதனையாளர்களின் பார்வை இப்பாடப் போதனையினை மேலும் சிரமமாக்குகின்றது. மலேசியா போன்ற நாடுகளில் தமிழ் மொழியினை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பிக்கப்படும் வேளையில், இதன் சிரமநிலை மேலும் பன்மடங்கு ஆகுகின்றது. போதிய ஆழ்நிலை இலக்கண ஆளுமையின்மையும் இந்நிலையினை மேலும் சிரமமாக்குகின்றது. இத்தகைய சூழலில் தமிழ் இலக்கணத்தில் குறிப்பாக சிரமமான பிரிவாகக் கருதப்படும் வினைச்சொற்களை அறிமுகம் செய்து அவற்றின் இலக்கணக் குறிப்புகளை இலகுவாக விளக்கிடும் ஒரு முறைமையினை, குறிப்பாக உயர் இடைநிலை மாணவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யும் நோக்கினில் இக்கட்டுரை வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. வினைச்சொற்களை வேர், அடி, சொல், தொகை, தொடர் எனப் பிரித்துப் போதனை செய்யாது, எதிர்நிலை முறையில், பின்வெட்டாக்க முறையினில் போதிப்பதை இம்முறைமை அறிமுகம் செய்கின்றது. இந்தப் புதுமை முயற்சி ஆசிரியர்களுக்குப் பேருதவியாக அமையும் எனலாம்.

கருச்சொற்கள்: தமிழ் வினைச்சொற்கள் கற்பித்தல், பின்வடிவாகம் உத்தி, பின்னோக்குப் போதனைமுறை உத்தி, தமிழ் வினைச்சொற்கள், தமிழ் இலக்கணம்,

Abstract

Teaching Tamil grammar is a tough exercise for many educators. Teaching verbs and its extension components were even difficult, as some instructors usually found it hard to master and teach the verbal extension and its system attractively. The incapability as this made the ways of understanding them properly also hard among the student as well. Teachers who use the old taxonomy methods as the best tools to teach the grammar in their pedagogy found that there were so little rooms were available for innovations. As an alternative, the author has offered an unconventional method so-called, Back-formations in teaching the system of verb and its extension in Tamil. The article is aimed at introducing verbs and verbal system teaching and learning, which are considered to be a particularly difficult category in Tamil grammar, using an innovative strategy. The approach has been proposed after having tested the strategy and its effectiveness among the students at higher educational levels (HSC and University). The strategy is believed to ease the ways of explaining the grammatical features coherently to the upper secondary students as well. The approach does not promote teaching the division of verbs from the roots, feet, words, and so on as highlighted by the traditional grammarians; alternatively it promotes a reversal form of teaching. This innovation is expected to ease and favor the teaching activities to a great level.

Keywords: Teaching Tamil Verbs, Backformation Strategy, Reversal Strategy, Tamil Verbs, Tamil Grammar.

முன்னுரை

செம்மொழி எனும் தகுதியை முழுமையாகப் பெற்ற ஒரு மொழிக்கு இருக்க வேண்டிய அனைத்துத் தகுதிகளையும் முழுமையாகப் பெற்ற ஒரு மொழியாக அமைந்திருக்கும் மொழிகளுள் ஒன்று தமிழ் மொழி என்றும், அதுவே அனைத்துத் தகுதிகளையும் பெற்ற ஒரே உலகச் செம்மொழி என்றும் மனவை முஸ்தபா கூறுவார் (2007). செம்மொழி எனத் தகுதிபெற்ற உலக மொழிகளுள் தமிழ் மொழிக்கென்று வகுத்துக் கொடுக்கப்பட்ட நனிச்சிறந்த இலக்கண முறைமை உண்டு. தொல்காப்பியம் இதனை நன்முறையில் எடுத்துவடிவமாகக் கொடுக்கும் முன்னரே, அகத்தியம் எனும் முந்துநூல் இதனை அறிமுகம் செய்ததாக முன்னவர் கூறுவர்; எனினும், அந்நூல் கிடைக்காத பட்சத்தில், தொல்காப்பியமே முதனூலாகக் கொண்டு இன்றைய தமிழ் இலக்கண நூல்கள் வளர்ந்து வருவதாக

ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. இந்நூல்கள் வழங்கியிருக்கும் இலக்கணச் செய்திகள் தமிழ் மொழியின் பண்டைய செழுமையினையும் வளர்ச்சியினையும் நன்கு தெளிவுசெய்யும்.

தமிழ் இலக்கணக் கற்றல் கற்பித்தல் என்பது கடுமையான ஒன்று என்பது பலரது பார்வை. அதிலும் வினைச்சொற்களைக் கற்பிப்பது சற்றுக் கடினம். இந்தக் கடினத்துவம் மாணவரது மனதில் இருப்பினும், போதனையாளர்களின் மனதில் ஆழமாகவே உள்ளது. இலக்கணம் என்பது எட்டிக்காய் உண்பது எனும் எண்ணத்தில் பார்க்கும் ஒரு சில போதனையாளர்களின் பார்வை இப்பாடப் போதனையினை மேலும் சிரமமாக்குகின்றது. மலேசியா போன்ற நாடுகளில் தமிழ் மொழியினை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பிக்கப்படும் வேளையில், இதன் சிரமநிலை மேலும் பன்மடங்கு ஆகுகின்றது. போதிய ஆழநிலை இலக்கண ஆளுமையின்மையும் இந்நிலையினை மேலும் சிரமமாக்குகின்றது.

இத்தகையச் சூழலில் தமிழ் இலக்கணத்தில் குறிப்பாக சிரமமான பிரிவாகக் கருதப்படும் வினைச்சொற்களை அறிமுகம் செய்து, அவற்றின் இலக்கணக் குறிப்புகளை இலகுவாக விளக்கிடும் ஒரு முறைமையினை, குறிப்பாக உயர் இடைநிலை மாணவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யும் நோக்கினில் இக்கட்டுரை வடவமைக்கப்பட்டுள்ளது. வினைச்சொற்களை வேர், அடி, சொல், தொகை, தொடர் எனப் பிரித்துப் போதனை செய்யாது, எதிர்நிலை முறையில், பின்வெட்டாக்க முறையினில் போதிப்பதை இம்முறைமை அறிமுகம் செய்கின்றது.

உதாரணமான, ஒரு வினைச்சொல்லினை அறிமுகம் செய்யுங்கால், பொதுவாக பின்வரும் உத்தி முறையே பெரும்பாலும் கையாளப்படுகின்றது.

1) முதல் படிநிலை	:	வேர்ச்சொல் அறிமுகம்	-	படி
இரண்டாம் படிநிலை	:	அடிச்சொல் அறிமுகம்	-	படித்தல்
மூன்றாம் படிநிலை	:	கூட்டுச்சொல் அறிமுகம்	-	படித்துணர்
நான்காம் படிநிலை	:	எச்சம் அறிமுகம்	-	படிக்க/படிக்கா
ஐந்தாம் படிநிலை	:	வினைமுற்று அறிமுகம்	-	படித்தான்
ஆறாம் படிநிலை	:	பயன்பாட்டு வினைமுற்றுகள் அறிமுகம்	-	அவன் பாடம் படித்தான்.

(செய்வினை)

இவ்வாய்வுக் கட்டுரை இம்முறைமையினை மாற்றி,

2) முதல் (ஐந்தாம்) படிநிலை	:	வினைமுற்று அறிமுகம்	-	படித்தான்
இரண்டாம் (நான்காம்) படிநிலை	:	எச்சம் அறிமுகம்	-	படிக்க/படிக்கா
மூன்றாம் படிநிலை	:	கூட்டுச்சொல் அறிமுகம்	-	படித்துணர்
நான்காம் (இரண்டாம்) படிநிலை	:	அடிச்சொல் அறிமுகம்	-	படித்தல்
ஐந்தாம் (முதல்) படிநிலை	:	வேர்ச்சொல் அறிமுகம்	-	படி
ஆறாம் படிநிலை	:	பயன்பாட்டு வினைமுற்றுகள் அறிமுகம்	-	அவன் பாடம் படித்தான்.

(செய்வினை)

இதன் வழி மாணவர்கள் ஒரு வினைச்சொல்லுக்குள் அடங்கி இருக்கும் ஏனைய உபரி வினைச்சொற்களை உணர்ந்து கொள்ள வழிசெய்யும். இந்தப் பின்வெட்டாக்கப் போதனா முறையினைக் காண்பதற்கு முன்பாக, இதன் தேவையினையும், தமிழ் மொழியின் சொல்லாக்க முறையினைச் சற்றுக் கண்ணோட்டம் இடுவது நன்மை பயக்கும்.

இலக்கணம் கற்றல் கற்பித்தல் – முந்தைய ஆய்வுகளின் பார்வை

இலக்கணம் கற்றல் கற்பித்தல் இலக்கியம் கற்பித்தலைவிட சற்றுக் கடினமானது. இலக்கியக் கூறுகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு, அதனைச் சான்றுகளோடு ஒப்பிப்பதற்கும், இலக்கண விதிகளைத் தடம்பிழாது உள்வாங்கிக் கொண்டு, அவற்றைச் சரியான இடத்தில் சரியான விளக்கத்தோடு பயன்படுத்திக் காட்டுவது சற்றுக் கடினமான நிலையே ஆகும். அவ்வகையில் மலேசியக் கல்விச்சூழல் நிலையில் மொழி-இலக்கணம் சார்ந்த ஆய்வுகள் கூறும் அடிப்படைச் செய்திகளைச் சற்றுக் காண்போம்.

மலேசியக் கல்விச் சூழலில் இலக்கணம் முழுமையான இலக்கணப் பாடமாக வழங்கப்படவில்லை. ஆரம்பக் கல்வி நிலையிலும், இடைநிலைப்பள்ளிக் கல்வி நிலையிலும் இதுவே நிலை. எனினும், இலக்கணக் கூறுகள் சிதறல்களாக, சொல்லியல், உருபனியல், தொடரியல், சந்தி இலக்கணம், யாப்பிலக்கணம் (உறுப்பியல் கூறுகள்) என பாடத்திட்டங்களில் படர்ந்து கிடக்கின்றன (Pusat Perkembangan Kurikulum, KPM, 2002). இக்கூறுகளை மாணவர்கள் சரிவர உள்வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமெனக் கருவூள்ப் பாடத்திட்டம் எதிர்பார்க்கின்றது.

நமக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற சில ஆய்வுகள் மாணவர்களின் இலக்கணக் கற்றல் நிலையினையும் அதனை உள்வாங்கிக் கொள்ளும் திறன்களைப் பற்றியும் ஓரளவு விளக்கங்களை வழங்குகின்றன. ராஜேந்திரம் (2018) தனது ஆய்வின் முடிபாக, மாணவர்கள் சொற்களைப் பற்றிய இலக்கணச் செய்திகளை அறிந்து உணர்ந்துகொள்வதில் இடையூறு கொள்கின்றனர் என விளக்கியுள்ளார். அவரது மற்றொரு ஆய்வானது வினைச்சொற்களை, குறிப்பாக, உணர்ந்துகொள்வதில் சிரமம் அடைகின்றனர் என எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இதே நிலைப்பாட்டினையே வீரப்பன், பா. (2004), அமுதன் (2006), காந்திமதிலட்சுமி, ந. (2007), விசுவநாதம், செ. (2007), அப்பாசாமி (2012) ஆகிய ஆய்வுகளும் நமக்கு விளக்குகின்றன. பெயர்ச்சொற்களை விளக்கும்போது கிடைக்கும் இலகுத்தன்மையினை வினைச்சொற்களைப் பார்க்கும்போது கிடைக்கப் பெறுவதில்லை. வேர்ச்சொல், அடிச்சொல், கிளைச்சொல் என வினைச்சொற்களின் பகுப்புகள் பலவாறாக விரிந்து நிற்க, எச்சங்களின் உட்பிரிவும் பலவாக மாறுபட்டு நிற்பதே இதற்குக் காரணங்களாக அமைகின்றன என்பது இவர்களது துணிபு. தமிழ் மொழி-இலக்கணக் கற்றல் கற்பித்தலில் வினைச்சொற்கள் மிக முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றிருப்பதனால், வினைச்சொற்களை இலகுவாகக் கற்பிக்க ஏதுசெய்வது இலக்கணப் போதனையாளர்களின் கடைமையாகும் என்பதும் ஆய்வாளர்களின் எதிர்பார்ப்பாக அமைகின்றது எனலாம்.

வினைச்சொற்களை இலகுவாகக் கற்பதில் சில இடையூறுகள் இருப்பதையும் சில ஆய்வாளர்கள் கண்டுணர்ந்து விளக்கியுள்ளார். அந்த வரிசையில் தமிழ் மொழி, மலாய் மொழி மற்றும் பிறமொழிகளிலும் ஆங்கிலம் என எம்மொழிக்கும் அடிப்படையாக அமைவது கற்றலில் பயன்படுத்தப்படும் ஏற்புடைமை இல்லாக் கற்பித்தல் முறைமையே ஆகும் எனவும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மொழியில் காந்திமதிலட்சுமி, 2006,; வேதாநாயகி 2015,; பவானி, 2019), மலாய் மொழியில் (Sarinah 2014) berkesan (Abdul Rasid, 2012) என இந்த வரிசையை நீட்டித்துச் செல்லலாம். ஆங்கில மொழியில் காணப்படும் வினைச்சொற்கள் தொடர்பான இலகுத்தன்மை, அம்மொழியில் இத்தகைய ஆய்வுகளுக்கு அதிகமாக இடம் கொடுக்கவில்லை எனத் தோன்றுகின்றது. தமிழ் மொழியில் விதிவரும் முறை மற்றும் விதிவிளக்க முறை (கணபதி, 2007) அடிப்படையிலான இலக்கணப் போதனாமுறைமை, தொல்காப்பியம் மற்றும் நன்னூல் மரபிலக்கணக்கணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடத்தப்படுவதாலும் வினைச்சொற்களைக் கற்பிப்பதில் ஏற்படும் சிக்கல்களுக்கு அடிப்படையாக விளங்கலாம். எனவே, ஒரு மாறுபட்ட அமைப்புமுறையில் வினைச்சொற்களைக் கற்பிக்கும் முறைமையை அணுக வேண்டிய கட்டாயம் தமிழ் மொழிக்கு அவசியம் எனும் அடிப்படையிலேயே இக்கட்டுரை உருவாக்கம் கண்டுள்ளது.

இக்கட்டுரை முன்வைக்கும் முறைமைக்கும் ஜேக்குவல் டெரிட்டா (1930-2014) முன்வைக்கும் பின்வடிவாக்கம் எனும் கோட்பாட்டு அடிப்படைக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. இலக்கியப் படைப்புகளை மாறுபட்ட கோணத்தில் கற்றுணரும் வண்ணம், அதன் கருத்துகளைப் பின்வடிவாக்க அடிப்படையில் உணர்ந்துகொள்வது நன்மையைப் பயக்கும் என்பது டெரிட்டாவின் வாதம். இதன்வழி விடுபட்ட கருத்துகளையும், அவற்றின் கருத்து முழுமையினையும் நிறைவாக அறிய வாய்ப்புள்ளது. இதன் அடிப்படையில், அதன் பொருண்மை அடிப்படையினை உள்வாங்கிக் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்ட புத்தாக்க முயற்சியே, இக்கட்டுரை முன்வைக்கும் பின்வடிவாக்க முறைமை. அதன் அடிப்படையில் வினைச்சொற்களை இலகுவாக அறிமுகம் செய்து மாணவர்களுக்கு விளக்கும் பணியினைச் செவ்வனே ஆற்றலாம் என்பது இம்முறைமையின் எதிர்பார்ப்பு.

இதனைப் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகளின் அடிப்படையில் கண்டுகொள்ளலாம். உதாரணமாக, *சென்றான்* எனும் ஒரு வினைமுற்றினை எடுத்துக் கொள்வோம். அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டும் பின்வடிவாக்கம் எவ்வாறு முழுமைபெறுகின்றது என்பதனைக் காண்போம்.

எடுத்துக்காட்டு:

- படிநிலை 1 - வென்றான் - வினைமுற்று - [பகுதி - சந்தி - இடைநிலை - சாரியை -விகுதி] முழுமைச்சொல்
 படிநிலை 2 - வென்ற - வினையெச்சம் - [பகுதி - சந்தி - இடைநிலை - சாரியை] விகுதி அற்றது
 படிநிலை 3 - வெல் - வினையடி [பகுதி] சந்தி - இடைநிலை - சாரியை - விகுதி அற்றது
 படிநிலை 4 - வெல்க - வியங்கோள் - 'க' விகுதி பெற்றது [விதித்தல் வியங்கோள் வினைமுற்று]
 படிநிலை 5 - வெல்லுங்கள் - உங்கள் - பன்மை விகுதி பெற்றது [ஏவல்/கட்டளை- வினைமுற்று]
 படிநிலை 6 - மேற்காணும் அனைத்தும் வாக்கியச் சூழலில் வரும்போது, பயன்பாட்டு வினைச்சொற்களாக பிறவகைப் பெயர்களைப் பெறுகின்றன; உடன்பாட்டுவினை-எதிர்மறை வினை; தன்வினை-பிறவினை; செய்வினை-செய்ப்பாட்டுவினை
 படிநிலை 7 - பிறவகை வினைச் சொற்கள் - குறைவினைகள், கூட்டுவினைகள் மற்றும் பிற

இம்முறைமை முன்னம் அறிந்த தகவல்களைப் பயன்படுத்திக் கற்கும் முறைமையினை முன்னிருத்துவதால் இம்முறைமை, மேல்நிலைக்கல்விப் பருவ மாணவர்களுக்கே ஏற்படையதாக அமைகின்றது. வினைச்சொற்களைப் பற்றிய அடிப்படைத் தகவல்களை அறிந்திராக் கீழ்நிலைக் கல்விப்பருவ மாணவர்கள் இக்கொள்கையின் வழி கற்றுக் கொள்வதில் சிரமம் அடைவர்.

தமிழ் மொழியில் சொல்லாக்க முறைமை

தமிழ் மொழியில் காணப்படும் சொல்லாக்க முறையினைப் பின்வரும் வழிகளில் சுருக்கமாக விளக்கிச் செல்லலாம். அடிப்படையில்,

3) எழுத்து → சொல் → தொடர் → வாக்கியம்

எனும் முறைமை, தமிழ் மொழியில் காணப்படும் சொற்களின் அமைப்பு முறைக்கும் அடித்தளம் அமைப்பது, எழுத்து எனக் குறிப்பிடுகின்றது. அவ்வகையில் எழுத்துகளையும் பின்வருமாறு தமிழ் இலக்கணம் பிரித்துக் காட்டுவது நாம் அறிந்த ஒன்றே.

4) எழுத்து → உயிர் + மெய் + உயிர்மெய்

இந்த இரு அடிப்படை ஒலிகளின் கூட்டமைப்பில்தான் தமிழ் மொழியில் காணப்படும் அனைத்துச் சொற்கள் எழுத்தமைவு பெறுகின்றன. அவ்வாறு பெறப்படும் சொற்களைக் கீழ்க்காணும் முறைகளில் பகுப்பாய்வு செய்து பார்க்கலாம்.

5) சொல் → ஓரெழுத்து – ஒரு சொல்
→ ஈரெழுத்துச் சொல்
→ தொடர்மொழி
■ சொல் → பெயர் – வினை – இடை - உரி

இவ்வாறு நால்வகைச் சொற்களாகப் பிரிந்து கிடக்கும் சொற்களுள், வினைச்சொற்களைப் பற்றிய அடிப்படைகளை உணர்ந்து, அவற்றை உள்வாங்கிக் கொண்டு, எளிதாகப் போதிக்கும் ஒரு வழிமுறையினை முன்வைப்பது இக்கட்டுரையில் அடிப்படை நோக்கம்.

மேற்படிப் பகுப்பின் உட்சாரத்தினை ஒரு ஹைக்கூகவிதையின் துணையைக் கொண்டு, ஆராய்ந்தறிவோம்.

6) இரையைத் தூவினேன்
இதுவும் ஒருவகை பாவம்தான்
கோழிகளுக்குள் சண்டை

இக்கவிதையில் இடம்பெற்றுள்ள ஏழு சொற்களையும் முறையே ஆராய்வோம்.

7) இரை – களை - (கள் – ஐ) - த்
தூவினேன் – தூவு – இன் - ஏன்
இது – வம் (உம்) –
ஒரு – வகை – பாவம் - தான்
கோழி – கள் – (கு)- உள்
சண்டை

இக்கவிதையில் இடம்பெற்றுள்ள சொற்களை அலகிட்டுப் பார்க்கின் பின்வரும் பகுப்புகள் கிடைக்கும்;

8)

பெயர்ச்சொல்	இரை, கோழி, பாவம், சண்டை
வினைச்சொல்	தூவினேன்
இடைச்சொல்	கள், ஐ, உள், உம், தான், (கு-சாரியை)
உரிச்சொல்	-

இவற்றை மேலும் அவ்வவ்வின குழுக்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுப்போமானால், கீழ்வரும் பகுப்புக் கிடைக்கும்;

9) பெயர்ச்சொற்கள் வகைகள்:

பொருள்	கோழி, இரை
இடம்	-
காலம்	-
சினை	-
குணம்	-
தொழில்	சண்டை (வினைப்பெயர்)

எனினும், இந்தக் கவிதைக்குள் வெளிப்படையாகக் கூறப்படாத, மறைநிலையில் உணர்ந்துகொள்ளக் கூடிய சில பெயர்ச்சொற்களும் உள்ளன. அவையாவன;

10)

பொருள்	கோழி, இரை
இடம்	(தோட்டம்)
காலம்	(காலை, மாலை...)
சினை	(கை..அலகு,கால்..)
குணம்	(சிவப்பு, கறுப்பு, சிறிய..)
தொழில்	(சாப்பிடுதல், கொக்கரித்தல், கொத்துதல்)

எனினும், இந்த வெளிநிலை-மறைநிலை பெயர்ச்சொற்களின், துணையோடு மட்டும், இக்கவிதை நமக்கு வழங்கிடும் பொருளை அறிந்துகொள்வது இயலாது. இவற்றை இணைக்கும் இடைச்சொற்கள் பங்களிப்பு மிகவும் தேவையான ஒன்றாக அமைகின்றது. அவ்வகையில், இடைச்சொற்களின் வகைமைகளைக் கீழ்க்காணும் அட்டவணையில் காணலாம்.

11) இடைச்சொற்கள்

கள்	பன்மை விகுதி
ஐ	இரண்டாம் வேற்றுமை விகுதி
உள்	ஏழாம் வேற்றுமை விகுதி
உம்	உம்மை இடைச்சொல்
தான்	பதினீட்டுப்பெயர்
(கு-சாரியை)	சாரியை

நாம் இதுவரை இக்கவிதையில் இடம்பெற்றுள்ள முக்கியச் சொற்களையும் அவற்றின் குழுமத்தையும் கவனித்தோம்; எனினும், அதன் பொருள் முற்றுப்பெற தேவையான முக்கியச் சொல்லான வினை இல்லாமையால், அதன் பொருளுணர்தல் சற்றுக் கடினம். அதனையும் சற்றுக் காண்போம்.

தமிழ் மொழியில் இடம்பெறும் வினைச்சொற்களைப் பின்வருமாறு அடையாளம் கண்டுணரலாம். ஒரு செயலைக் குறிக்கும் சொல் வினைச்சொல்லானது வினைமுற்று, வினையெச்சம் மற்றும் பெயரெச்சம் எனப் பொதுவாக அறியப்படும். எனினும், வினைமுற்று காலத்தைக் காட்டும் தன்மையின் அடிப்படையில் தெரிநிலை, குறிப்பு வினைமுற்று எனப் பிரிக்கப்படும். அவ்வகையில், தெரிநிலை வினைமுற்றுகள் பொருள்நிலையில் பின்வரும் ஆறு பொருள்களை வெளிப்படையாக விளக்க வேண்டும். அவையாவன; செய்பவன், செயல், கருவி, நிலம், காலம், செய்பொருள் என்பன ஆகும். ஆழ்ந்து நோக்குவோமாயின், இந்தக் குழுமத்தில் அமையவல்ல சொற்களையே, மறைநிலை பெயர்ச்சொற்களாக காண முடிந்தது என்பது தெளிவுபடும்.

இந்த வினைச்சொற்களின் உட்பகுப்பினை மேற்கண்ட ஹைக்கூவில் காணக்கிடக்கும் வினைச்சொல்லான, *தூவினேன்*, எனும் சொல்லின் துணையோடு காண்போம். இதன் உள்ளடக்கம் கீழ்வருமாறு பிரிகின்றது;

12) தூவு: வினையடி,

இன்; இறந்த கால இடைநிலை,

ஏன்: படர்கை-ஆண்பால்-ஒருமை-உயர்திணை

இந்த ஒரு வினைச்சொல்லின் முழுமையான வினைப்பொருளினை கீழ்வரும் அட்டவணையின் துணையோடு காணலாம்.

13)

செய்பவன்	ஆண்பால்-ஒருமை-உயர்திணை-படர்கை
செயல்	தூவுதல்
கருவி	கைகள், விரல்கள், அலகு
நிலம்	தோட்டம், கூடம்
காலம் (இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம், (எதிர்மறை) + முக்காலம்)	காலை, மாலை
செய்பொருள்	புண்ணியம் தேடுதல்

இவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வினைச்சொற்களைப் போதிப்பது சற்றுக் கடுமையான நிலைபாடுதான். இதனை மாற்றுமுறையில் போதிக்கும் முறையினை இனங்காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

பின்னோக்கு வடிவாக்க முறை - போதனாமுறை

போதனா முறைக்கான வினைச்சொற்கள் இரு வகைப்படுகின்றன. ஒன்று கோட்பாட்டு அடிப்படையிலான விளக்கம், மற்றொன்று பயன்பாட்டு அடிப்படையிலான விளக்கம். முன்னது, வினைச்சொல்லினை சொல்லளவில் விளக்குவதைக் குறிக்கும், பின்னது வினைச்சொல்லினை அவை பயன்படுத்தப்படும் சூழலுக்கேற்ப விளக்கும். இப்பகுப்பினைப் பற்றி ஆழ்ந்து உணர்ந்துகொள்வது, போதனாமுறையில் சிக்கலின்றிச் செயல்பட நன்மைப் பயக்கும்.

முதலாவதாக, சொல்லளவில் வினைச்சொற்களை அறிமுகம் செய்வதற்கு முன், ஒரு முழுநிலை வினைமுற்றின் அமைப்பு மற்றும் அதன் இலக்கணப் பொருள்களை அறிந்துகொள்வது முக்கியமாகும்.

படிநிலை 1: தெரிநிலை வினைமுற்று அறிமுகம்

தெரிநிலை வினைமுற்று வினைச்சொல்லுக்கே உரிய பொதுத்தன்மைகளான திணை, பால், எண், இடம், காலம் ஆகிவற்றை இவ்வகைச் சொல் தெளிவாகக் காட்டி நிற்கும். அதனோடு செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள் ஆகிய மேலும் ஆறுபொருள்களையும் தெளிவாகக் காட்டிடும்.

14) கண்ணன் பாடம் படித்தான்.

இவ்வாக்கியத்தில் படித்தான் என்பது வினைமுற்று. இவ்வினைமுற்றின் பொதுத்தன்மைகள்:

15) திணை	-	உயர்திணை
பால்	-	ஆண்பால்
எண்	-	ஒருமை
இடம்	-	படர்க்கை
காலம்	-	இறந்த காலம்

இவ்வினைமுற்றின் மேற்படிக்க கருத்துகள்:

16) செய்பவன்	-	கண்ணன்
கருவி	-	தாள், பென்சில், பேனா
நிலம்	-	வகுப்பறை, அறை
செயல்	-	படித்தான் (காலம் - இறந்த காலம்)
செய்பொருள்	-	பாடம் படித்தல்

படிநிலை 2: தெரிநிலை வினைமுற்று ஒட்டாக்கம் அறிமுகம்

போதனா முறைக்கான வினைச்சொற்கள் இரு வகைப்படுகின்றன என்பதனைக் கண்டோம்; ஒன்று, கோட்பாட்டு அடிப்படையிலான விளக்கம்; மற்றொன்று, பயன்பாட்டு அடிப்படையிலான விளக்கம். முன்னது, வினைச்சொல்லினை சொல்லளவில் விளக்குவதைக் குறிக்கும், பின்னது வினைச்சொல்லினை அவை பயன்படுத்தப்படும் சூழலுக்கேற்ப விளக்கும். இப்பகுப்பினைப் பற்றி ஆழ்ந்து உணர்ந்துகொள்வது, போதனாமுறையில் சிக்கலின்றிச் செயல்பட நன்மைப் பயக்கும்.

இம்முறையினைப் போதிப்பதற்கு முன்னதாக மாணவர்க்கு வினைச்சொல்லின் உருவாக்க அமைப்பு முறையினை போதித்தாக வேண்டும். மேல்நிலைக் கல்விப்பருவ மாணவர்களுக்கு இப்போதனை வழங்கப்படுவதனால், இத்தகவல்களை வழங்குவது சிரமம் இரா. அவ்வகையில் கீழ்க்காணும் பகுபத அமைப்புமுறை அறிமுகம் செய்யப்பட வேண்டும்.

17) பகுதி -சந்தி- இடைநிலை -சாரிய- விசுதி

இதனை ஓர் எடுத்துக்காட்டுடன் கூறுவது நன்று. படித்தான் எனும் வினைமுற்றின் துணையோடு இதனை ஆராய்வோம்.

18) பகுதி - சந்தி - இடைநிலை - சாரிய - விசுதி
படி த் த் - ஆன்

மேற்காணும் முக்கிய அடிப்படைகளில் என்னென்ன இடம்பெறும் என்பதும் மாணவர்களுக்குத் தெளிபடுத்துதல் வேண்டும். மாணவர்கள் உயர் இடைநிலை வகுப்புகளை மாணவர்களாக இருப்பதால், இதனை மீள்பார்வை செய்யவதும் சலபம்.

19) பகுதி: ஒரு வேர் அல்லது அடிச்சொல் இடம்பெறலாம் – வினையாக இருக்க வேண்டும்

20) சந்தி: க்,ச்,த்,ப் – ஏதேனும் ஒன்று இரட்டிக்கும் (இடைநிலையில் இடம்பெறும் எழுத்துக்கேற்ப)

21) இடைநிலை: கால இடைநிலைகள்:

அ. இறந்த கால இடைநிலைகள்: த், ட், ற், இன், ன், ய்

ஆ. நிகழ்கால இடைநிலைகள்: கிறு, கின்று, ஆநின்று

இ. இறந்த கால இடைநிலைகள்: ப், வ், க்

22) சாரியை: அவை, அன், இன், அற்று, இற்று, அத்து, அம், அ, உ, கு

23) விசுதி: பெருவாரியாக திணை, பால், எண், இடம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பனவாக அமைந்திருக்கும்.

இந்த இரண்டாம் படிநிலையில், ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு வினைமுற்றின் துணையோடு, தமிழ் மொழியில் ஒரு வினைமுற்று எவ்வாறு உருவாக்கம் காண்கின்றது என்பதனை விளக்க வேண்டும்.

24) படித்தான்? → வினைமுற்று

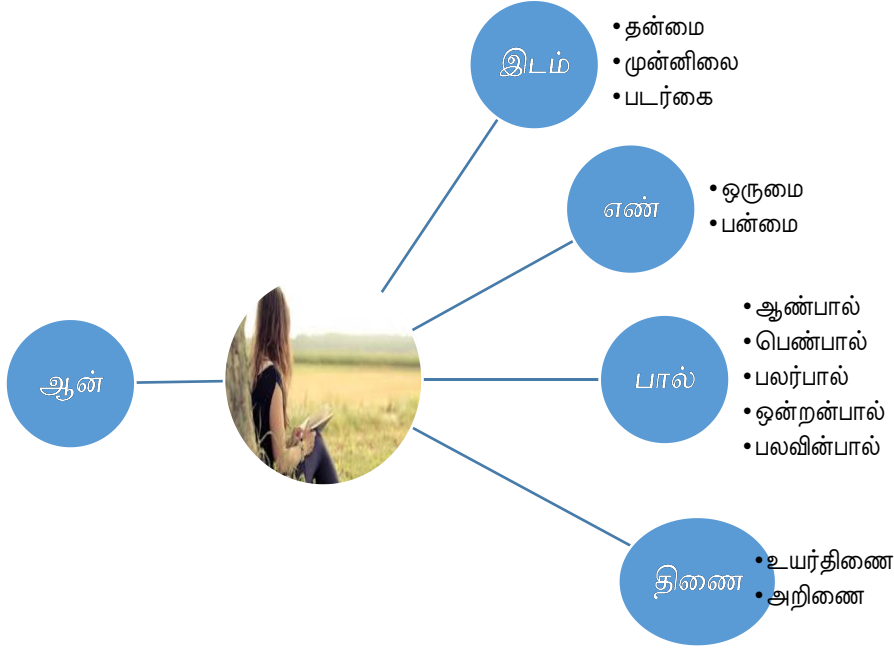
i. படி (த்) – த் – ஆன்

ii. பகுதி – இ.நி. - விசுதி

iii. பகுதி – படி; இ.நி.;த்; விசுதி – ஆன்

படி; வினையடி - த் ; இறந்த கால இ.நி. - ஆன் - விசுதி

25) வினைமுற்றின் முழுமையான கட்டமைப்பு பின்வருமாறு அமைவதைக் குறிப்பிடலாம்.

படிநிலை 3: தெரிநிலை வினையெச்சம்

இந்நிலையில் மாணவர்களுக்கு எச்சம் தொடர்பான அடிப்படைச் செய்திகளை வழங்க வேண்டும். குறிப்பாக அதன் காலம் காட்டும் தன்மையை விளக்க வேண்டியது அவசியம். இவற்றும் பின்வரும் இருவகைகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கல் வேண்டும்.

26) பெயரெச்சம்

- i. படித்த பெண் (கால வேறுபாடு உண்டு; முக்காலத்தையும் காட்டும் – எதிர்மறை உண்டு)

27) வினையெச்சம்

- i. எழுதி வைத்தான் (கால வேறுபாடு உண்டு; முக்காலத்தையும் காட்டும் - எதிர்மறை உண்டு)

இந்த விளக்கத்திற்குப் பின், மாணவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய செய்தி, இந்த எச்சங்கள் உருவாக்கம் காணும் முறையாகும். அவ்வகையில், இப்படிநிலையின் கலைச்சொல்லாக, விகுதி விடின: எச்சம்! என அறிமுகம் செய்யலாம்.

28) படி (த்)	- த் - ஆன்
பகுதி	- இ.நி. - விகுதி
படி (த்)	- த் (எச்சம்)
பெயரெச்சம்	- படித்த பெண்
வினையெச்சம்	- படித்து முடித்தாள்

படிநிலை 4: தெரிநிலை வினைமுற்று – கட்டளை/ஏவல் வினைமுற்று

இந்நிலையில் மாணவர்களுக்கு ஏவல் வினைமுற்று அல்லது கட்டளை தொடர்பான அடிப்படைச் செய்திகளை வழங்க வேண்டும். குறிப்பாக அதன் காலம் காட்டாத தன்மையை விளக்க வேண்டியதும் அவசியம்.

இப்படிநிலையின் கலைச்சொல்லாக, இடைநிலை விடின: கட்டளை!! என அறிமுகம் செய்யலாம்.

29) படி (த்)	- த் - ஆன்
பகுதி	- இ.நி. - விகுதி

படி - கட்டளை (விதித்தல்) (ஏவல் வினைமுற்று) (செய்யென் ஏவல் வினைமுற்று)

இவற்றுள் பின்வரும் வகைகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கல் வேண்டும். ஏவல் என்பது ஏவுதல் எனும் பொருளினைக் குறிக்கும்; இதன் பொருளாகும் ஒருவரை அழைத்து ஒரு செயலினைச் செய்ய ஆணையிடுதல் அல்லது ஏவுதல் என்பதாகும். சுருங்கக் கூறின், ஒரு செயலினைச் செய்யத் தூண்டும் வினைச்சொல்லே ஏவல் வினைமுற்றாகும்.

30) எ.டு.

நீ பாடு !	- ஏவல் ஒருமை வினைமுற்று
நீ பாடாதே !	- எதிர்மறை ஏவல் ஒருமை வினைமுற்று
நீங்கள் பாடுங்கள் !	- ஏவல் பன்மை வினைமுற்று
நீங்கள் பாடாதீர்கள் !	- எதிர்மறை ஏவல் பன்மை வினைமுற்று

படிநிலை 5: தெரிநிலை வியங்கோள் வினைமுற்று

இந்நிலையில் மாணவர்களுக்கு வியங்கோள் வினைமுற்றுத் தொடர்பான அடிப்படைச் செய்திகளை வழங்க வேண்டும். குறிப்பாக அதன் காலம் காட்டாத தன்மையை விளக்க வேண்டியது அவசியம். அதனோடு ஒருமை-பன்மை தன்மையினையும் விளக்க வேண்டும்.

இப்படிநிலையின் கலைச்சொல்லாக, பகுதியோடு.. க, இயர், இய சேர்ப்பின்: வியங்கோள்! என அறிமுகம் செய்யலாம்.

31) படி (த்) – த் – ஆன்

32) பகுதி – இ.நி. - விசுதி

படி (ப) – வியங்கோள் (வியங்கோள் வினைமுற்று)

33) வாழ்த்துதல் (வாழ்க!)

விதித்தல் (செய்க!)

வேண்டுதல் (வருக!)

சபித்தல் (ஒழிக!)

வியங்கோள் வினைமுற்றுகளுள் பின்வரும் வகைகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குதல் சிறப்பு. ஒரு சொல்லினையோ செயலினையோ வியந்துகூறும் பொருட்டு அமையும் சொற்களே வியங்கோள் வினைமுற்றுகளாகும். இவை பெரும்பாலும் க, இய, இயர், எனும் விசுதிகளை ஈற்றில் பெற்று, பின்வரும் நான்கு முறைகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன: அவையாவன .

- 34) வாழ்த்துதல் - வாழ்க! தலைவர். வாழிய! அரசு. வாழிய வாழியவே!
 விதித்தல் - சொல்க! நீ.
 வேண்டுதல் - தருக! நீர்.
 வைதல் - ஒழிக! கொடுங்கோலன்.என்பவையேயாகும்.

இந்நிலையினை அடையும் தருணத்தில் கோட்பாட்டு அடிப்படையிலான வினைச்சொல் அறிமுகம் பற்றிய செய்திகளை மாணவர்கள் முழுமையாக அறிந்திருக்கும் நிலையினை அடைகின்றனர். இதனோடு கோட்பாட்டு நிலையிலான வினைச்சொல் போதனாமுறை நிறைவடைகின்றது. இந்த அடிப்படை அறிவு மாணவர்களை அடுத்த கட்டநிலைக்கு எடுத்துச் செல்லும். அடுத்த 6-ஆம் படிநிலையான, பயன்பாட்டு வினைச்சொல் அறிமுகம் இதனைத் தெளிவுபடுத்தும்.

படிநிலை 6: பயன்பாட்டில் தெரிநிலை வினைமுற்று

இவ்வாறு அமையவில்ல தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள் வாக்கியங்களில் அவை ஆற்றும் பணிக்கு ஏற்ப பல்வேறு பெயர்களின் அறியப்படுவதுண்டு. இப்படிநிலையின் கலைச்சொல்லாக, சூழலுக்கேற்ப வினைமுற்றுக்கள் – தன்மை மாறும்! என அறிமுகம் செய்யலாம். அவையாவன,

- 34) அ. தன்வினை x பிறவினை x காரணவினை
- ஆ. செய்வினை x செய்ப்பாட்டுவினை
- இ. உடன்பாட்டுவினை x எதிர்மறைவினை
- ஈ. செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை x செயப்படுபொருள் குன்றா வினை

தன்வினை x பிறவினை x காரணவினை

வினைச்சொல் செயலைக் குறிப்பதாக அமைந்துவரும் என்று முன்னர்க் கண்டோம். அவ்வாறு அமையவில்ல செயல்களைச் செயல்படுத்தும் கருத்தாவின் ஈடுபட்டிற்கு ஏற்ப வினைச்சொற்களை, தன்வினை, பிறவினை, காரணவினை எனப் பகுத்துக் கூறலாம். ஒரு செயலினை கருத்தாவே செயல்படுத்துவதைக் குறிப்பது தன்வினை; இதில் வினையின் பயனைக் கருத்தாவே ஏற்பதாக அமையும். அதே செயலினைப் பிறரைக் கொண்டு செயல்படுத்தப்படுமானால் அது பிறவினை; இதில் வினையின் பயனைக் கருத்தா பெறாமல் வேறொருவரோ வேறொன்றோ ஏற்பதாக அமையும். இவ்விரு வகை வினைகளுக்கும் அப்பாற்பட்டு, ஒரு செயல் பிறரின் துணையோடு செயல்படுத்தப்படுமானால் அது காரணவினை ஆகும்.

- 34) எ.டு.
- ராமன் சோறு உண்டான். தன்வினை -
- ராமன் தம்பிக்குச் சோறு ஊட்டினான். பிறவினை -
- ராமன் சோற்றை ஊட்டுவித்தான். -காரணவினை

செய்வினை x செய்ப்பாட்டு வினை

ஒரு வாக்கியத்தில் இடம்பெறும் பயனிலை (வினைமுற்று) எழுவாய் செய்வதாக அமைந்திருக்கும். அவ்வாறு ஒரு காரியத்தைக் கருத்தாவே முன்னின்று செய்வது செய்வினையாகும்.

- 35) எ.டு. அருசுனன் கருணனைக் கொன்றான்.

இவ்வாக்கியம் கருணனைக் கொன்றது அருசுனன் எனப் பொருள் வழங்குகின்றது; அதாவது, எழுவாய் (அருசுனன்) அந்தத் தொழிலை முன்னின்று நிகழ்த்தியதைக் குறிக்கின்றது. இவ்வாக்கியத்தில் காணப்படும், கொன்றான், ஒரு செய்வினையாகும்.

கீழ்க்காணும் வாக்கியத்தைச் சற்று ஆழ்ந்து கவனியுங்கள்.

- 36) எ.டு. கருணன் அருசுனனால் கொல்லப்பட்டான்.

இந்த வாக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள எழுவாயும் செயப்படுபொருளும் இடம் மாற்றம் கண்டுள்ளன. அதாவது, அதே வினைச்சொல் எழுவாயின்பால் ஒருவனால் செய்யப்படுமானால் செய்ப்பாட்டுவினை என்று பெயர். மேற்படி வாக்கியத்தில், கருணன் கொல்லப்பட்ட செயல் அருசுனனால் செய்விக்கப்படுவதால் *கொல்லப்பட்டான்* செய்ப்பாட்டுவினை ஆகின்றது.

இவ்விரு வாக்கியங்களிலும் உணர்த்தும் கருத்துக்கள் ஒன்றே; ஆனால், அவற்றுக்கிடையே சில அமைப்பு மாற்றங்கள் மட்டுமே நிகழ்ந்துள்ளன. செய்வினை வாக்கியம் செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியமாக மாற்றப்படும்போது, எழுவாய் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபாகிய ஆல் உருபினைப் பெற்றுச் செயப்படுபொருளாகவும், செயப்படுபொருள் எழுவாயாகவும் மாறுகிறது. பயனிலையில் நின்ற வினைமுற்றுப் படு என்னும் இடைச்சொல்லினை ஏற்கும். இம்மாற்றங்களே செய்வினை வாக்கியத்தைச் செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியமாக மாற்றி அமைக்கின்றது.

உடன்பாட்டு வினை x எதிர்மறை வினை

ஒரு வாக்கியத்தில் இடம்பெறும் வினைமுற்றினை, எழுவாய் (கருத்தா) உடன்பட்டு நிகழ்த்துவதை உணர்த்தவது உடன்பாட்டு வினை; மாறாக, அதே செயலினை எழுவாய் (கருத்தா) உடன்படாமல் (மறுப்புநிலை) நிகழ்த்துவதை

உணர்த்தவது எதிர்மறை வினையாகும். எதிர்மறை வினைகள் இல்லை, மாட்டேன் போன்ற இடைச்சொற்களைப் பெறுவது இயல்பாகும். கீழ்க்காணும் சான்றுகள் இதற்கு மேலும் வலுவை சேர்க்கின்றன. எ.டு.

- 37) நான் புத்தகக்கடையில் புத்தகம் வாங்கினேன். - உடன்பாட்டு வினை
நான் புத்தகக்கடையில் புத்தகம் வாங்கவில்லை. - எதிர்மறை வினை

செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை x செயப்படுபொருள் குன்றா வினை

ஒரு வாக்கியம் எழுவாய், செயப்பொருள், பயனிலை ஆகியவற்றைக் கொண்டு முழுமையாக அமைவது சிறப்பு. இம்மூன்று கூறுகளையும் முழுமையாகப் பெற்று ஒரு வாக்கியம் எழுமானால் அது செயப்படுபொருள் குன்றாவினை வாக்கியமாகும். மாறாக, அவ்வாக்கியத்தில் செயப்படுபொருள் குன்றி வருமானால் அது செயப்படுபொருள் குன்றியவினை வாக்கியமாகும். பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகள் இதனை மேலும் விவரிக்கின்றன.

- 38) எ.டு.
கதவு திறந்தது. - செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை வாக்கியங்கள்
மரம் அசைந்தது.
கிளை ஒடிந்தது.
கதவு கண்ணனால் திறந்தது. - செயப்படுபொருள் குன்றா வினை வாக்கியங்கள்
மரம் காற்றால் அசைந்தது.
கிளை புயலால் ஒடிந்தது.

படிநிலை 7: பிறவினைகள் வேற்று –நிலை வினைச்சொற்கள்

மேற்குறித்த இயல்பான வினைவகைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, தமிழ் மொழியில் பிறவகை/பிறவினைகள் உள்ளன. அவற்றுள் பின்வரும் வகை வினைச்சொற்கள் பயன்பாட்டில் அதிகமாகவே உள்ளன. இவற்றைத் தேவைக்கு ஏற்ப அறிமுகம் செய்யலாம்.

- 41) அ. குறைவினை
ஆ. துணைவினை
இ. கூட்டுவினை
ஈ. குறிப்பு வினைமுற்று
உ. பெயரடை
ஊ. வினையடை

குறைவினை

குறைவினை எனும் பெயர் குறிப்பது போலவே, குறைப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ள வினைகளையே குறைவினைகள் எனக் கருதப்படுகின்றன. இவ்வகைச் சொற்கள் வினைச்சொல்லுக்கு உரிய காலத்தைக் காட்டும் உருபுகளையும் திணை, பால், இடம் காட்டும் உருபுகளையும் ஏற்பதில்லை. கீழ்க்காணும் வாக்கியங்கள் இதனை விளக்குகின்றன.

- 39) அவன் வீட்டில் இல்லை.
அவளுக்கு வீரம் உண்டு.
அவர்களுக்கு அந்த உண்மை தெரியும்.
வெட்டுக்கிளியினால் தூரத்தில் ஏற்படும் அதிர்வினை உணர முடியும்.
வெளவால்களுக்கு இரவில் நன்கு பார்க்க முடியும்.

இன்றைய தமிழில் இல்லை, உண்டு, கூடும், முடியும், தெரியும், மட்டும் ஆகும் போன்ற குறைவினைகளும் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவை பெரும்பாலும் இருதிணைகளுக்கும் (உயர்திணைக்கும் அஃறிணைக்கும்), முக்காலங்களுக்கும் (இறப்பு, நிகழ், எதிர்) மூவிடங்களுக்கும் (தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை) எல்லாப் பால்களுக்கும் (ஆண், பெண், பலர், ஒன்றன், பலவின்) பொதுவாக வரும்.

துணைவினைகள்

சில வினைமுற்றுக்கள் வழங்கும் பொருள்களுக்கு துணை விளக்கங்கள் பணியினை ஆற்றுவது துணைவினை (auxiliaries) ஆகும். துணைவினை பொதுவாக மற்றொரு வினைமுற்றோடு இணைந்து, அவ்வினைக்குரிய பொருளினை நுட்பமாக வேறுபடுத்திக் காட்டும். தமிழ் மொழியில் காணப்படும் பார், காட்டு, கொடு, கொள், இரு, வை, விடு, போ, வா, போடு, செய், தள்ளு போன்றவை துணைவினை பணியினைச் செய்கின்றன.

40) எ.கா.

செய்து பார்த்தார், வாங்கிக் கொண்டார், செய்யப் பார்த்தான், படித்து விட்டார் .

இவற்றுள் முதலாம் சொல்லாக அமைந்திருப்பவை யாவும் முதன்மை வினைகளாகும். இம்முதல் வினைகளைத் தொடர்ந்து வரும் வினையடிகளாக நிற்கும் பார்த்தார், கொண்டார், பார்த்தான், விட்டார் போன்றவை துணைவினைகளாகும். இவ்வகைகள் (auxiliary) குறிப்பாக காலம் (tense), செயல்நிலை (aspects) பேசுபவர் மனோநிலை (modal), வினைத்தன்மை (voice) ஆகியவற்றைக் காட்டி நிற்கும். கீழ்க்காணும் விளக்கம் இதனை மேலும் விவரிக்கின்றது.

41) எ.டு. செய்து பார்த்தார்.

காலம்	:	இறந்த காலம்	
செயல்நிலை	:	முயல்தல்	
மனோநிலை	:	இயல்பினை ஆராய்தல்	
வினைமை	:	செயல் முடிவுற்றது	(மோகன தாஸ், 2005).

தமிழில் காலம் தவிர்ந்த மற்ற மூன்றையும் (modal verbs): வேண்டும், கூடும், முடியும் போன்ற துணைவினைகள் தருகின்றன.

கூட்டுவினை

தற்காலத் தமிழில் காணப்படும் ஒரு புதுவகை வினைமுற்று கூட்டுவினை ஆகும். இதுவரை நாம் கண்ட வினைகளைப் போல அல்லாமல் இவ்வகைச் சொற்கள் பொருள் வழங்குவதில் சற்று மாறுபடுகின்றன. இவை பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல் அல்லது இடைச்சொல்லோடு இணைந்த மற்றொரு வினைச்சொல்லின் துணையோடு பிறக்கலாம். இவ்வாறு இரண்டு சொற்களின் சேர்க்கையின் மூலமாகப் பிறக்கும் கூட்டுவினைகள், முற்றிலும் தனிப்பொருளையோ பகுதிப்பொருளையோ கொடுக்க வேண்டும். தமிழ் மொழியில் மூவகை கூட்டுவினைகள் காணப்படுகின்றன. அவையாவன:

44)	பெயர் +	வினை	>	கூட்டுவினை
	துன்பம் +	படு	>	துன்பப்படு
	பழுது +	பார்	>	பழுதுபார்
	வினை +	வினை	>	கூட்டுவினை
	எடுத்து +	காட்டு	>	எடுத்துக்காட்டு

இடைச்சொல் +	வினை	>	கூட்டுவினை
முன் +	ஏறு	>	முன்னேறு
பின் +	அடை	>	பின்னடை

(மோகன தாஸ், 2005)

கூட்டுவினைகளை உருவாக்கிக் கொடுக்கும் வினைகளை வினையாக்கி என்று அழைப்பர்.

குறிப்பு வினைமுற்று

தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கு உரிய சிறப்புத் தன்மைகள் அனைத்தையும் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடாமல் குறிப்பால் உணர்த்துவது குறிப்பு வினைமுற்றாகும். இது பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் ஆகிய பொருட்பெயர்களைச் சார்ந்து வரும்.

- 42) பொருள் - இவன் பொன்னன்.
 இடம் - இவன் மலேசியன்.
 காலம் - இவன் கார்த்திகேயன்.
 சினை - இவன் மூக்கன்.
 குணம் - இவன் சிவப்பன்.
 தொழில் - இவன் தேன்மொழியன். (சொ.பரமசிவம், 1990)

பெயரடை

பெயரடை என்பது ஒரு பெயர்ச் சொல்லுக்கு முன்னின்று அதன் சிறப்பியல்புகளை விளக்கும் தன்மையைக் கொண்டவையாகும். அவ்வகையில் பெயரடை பண்பு, தன்மை, வடிவம் ஆகிய இயல்புகளை விளக்கிப் போகும்.

- 43) அழகிய குழந்தை (பண்பு)
 நல்ல குழந்தை (தன்மை)
 சிறிய குழந்தை (வடிவம்)

வினையடை

வினையடை என்பது ஒரு பெயர்ச்சொல்லோடு இணைந்து அதன் முன்னிற்கும் வினைச்சொல்லின் தன்மையினை விரிவுபடுத்திக் காட்டுவதாகும். அவ்வகையில் ஆக, ஆய் எனும் விசுதிகள் இணைவுபெறும் போது, வினையடைகள் கிடைக்கும்.

- 44) வேகமாக ஓடிய

ஆய்வுமுடிவுகள்

இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை வினைச்சொற்களைப் போதிப்பதில் புதிய அணுகுமுறையினை வழங்கும் நோக்கத்தில் எழுதப்பட்டதாகும். அவ்வகையில் பழமை முறையாகிய நிரல்நிறை முறையினைக் கையாளாது, பின்வெட்டு முறையினைக் கையாண்டு போதிக்கும் முறையினை இக்கட்டுரை அறிமுகம் செய்கின்றது. அவ்வகையில்,

- 45) முதல் படிநிலை : வேர்ச்சொல் அறிமுகம் - படி
 இரண்டாம் படிநிலை : அடிச்சொல் அறிமுகம் - படித்தல்
 மூன்றாம் படிநிலை : கூட்டுச்சொல் அறிமுகம் - படித்துணர்
 நான்காம் படிநிலை : எச்சம் அறிமுகம் - படிக்க/படிக்கா
 ஐந்தாம் படிநிலை : வினைமுற்று அறிமுகம் - படித்தான்
 ஆறாம் படிநிலை : பயன்பாட்டு வினைமுற்றுகள் அறிமுகம் - அவன் பாடம் படித்தான்.
 (செய்வினை)

எனும் வழமை முறையினைக் கைவிட்டு, இக்கட்டுரை,

- 46) முதல் (ஐந்தாம்) படிநிலை : வினைமுற்று அறிமுகம் - படித்தான்
 இரண்டாம் (நான்காம்) படிநிலை : எச்சம் அறிமுகம் - படிக்க/படிக்கா
 மூன்றாம் படிநிலை : கூட்டுச்சொல் அறிமுகம்- படித்துணர்
 நான்காம் (இரண்டாம்) படிநிலை : அடிச்சொல் அறிமுகம் - படித்தல்
 ஐந்தாம் (முதல்) படிநிலை : வேர்ச்சொல் அறிமுகம் - படி
 ஆறாம் படி : பயன்பாட்டு வினைமுற்றுகள் அறிமுகம் - அவன் பாடம் படித்தான்.
 (செய்வினை)
 ஏழாம் படி: பிறவினைகள் : இல்லை; உண்டு....

என அடிப்படையினை மாணவர்களின் முன்னறிவினைப் பயன்படுத்தி, நிரல்படுத்தி ஏனைய வினைச்சொற்களையும் வடிவங்களையும் நன்குணர்ந்தறிந்து கொள்ள ஏதுசெய்கின்றது.

முடிவுரை

செம்மொழி எனும் தகுதியை முழுமையாகப் பெற்ற ஒரு மொழிக்கு இருக்க வேண்டிய அனைத்துத் தகுதிகளையும் முழுமையாகப் பெற்ற ஒரு மொழியாக அமைந்திருக்கும் மொழிகளுள் ஒன்று தமிழ் மொழி. சில ஆய்வாளர்கள் தமிழ் மொழி ஒன்றே அனைத்துத் தகுதிகளையும் பெற்ற ஒரே உலகச் செம்மொழி என்றும் கூறுவர். இம்மொழியின் நீண்ட நெடுமை வளர்ச்சிக்குக் காரணம் இதன்கண் காணப்பெறும் இலக்கண வடிவமைப்பு ஓர் அடிப்படை என்பதில் எள்ளளவும் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது. அவ்வகையில், மொழியின் பல்வேறு அடிப்படைக் கூறுகளை மிகச் செறிவாக வடிவமைத்து, அவற்றுக்கான செயல்முறை-வரன்முறை விளக்கங்களையும் அழகுற வடிவமைத்துக் கொடுத்து, மொழியின் நீண்ட வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்த பெருமை தொல்காப்பிய-நன்னூல் அரண்களுக்கே சேரும். அவை மொழியின் வளத்திற்கு மட்டும் வழிவமைக்காது, வளர்ச்சிக்கும் வழியமைத்துக் கொடுத்து, அதனோடு, இலக்கணக் கூறுகளைச் செவ்வனே கற்றுக் கொடுக்கும் வழிமுறைகளையும் வழிவகுத்துக் கொடுத்துள்ளன.

தமிழ் மொழியில் கற்றல்-கற்பித்தல் பல காலநிலைகளையும் அவற்றிற்கேற்ப தேவைமாற்றங்களையும் கண்டு வந்துள்ளன. மரபிலக்கணம் குருகுலக் கல்வி முறைமைக்கு முன்னுரிமை வழங்கும் வண்ணம், இலக்கண விதிகளை இலகுவாக மன்னம்செய்யும் வண்ணம் விதிகளை வகுத்து, விதிவருமுறை, விதிவிளக்கமுறை என இரு வகுப்புமுறைகளில் கற்றல்-கற்பித்தலை வழங்கும் வண்ணம் வடிவமைத்துள்ளது எனலாம். அக்காலக்கட்ட மாணவர்களுக்கு ஏதுவாக அமைந்த முறையும் அதுவே என இதன்வழி கருத இடமுண்டு. காலநகடந்த இந்நிலையில் அம்முறைமை இலகுவாக அமைவதாகத் தெரிந்தாலும், ஆழ்நிலையில் மாணவர்களுக்குச் சில இடர்பாடுகளை வழங்குவதாகவே அமைகின்றது. அதுவும், தமிழ் மொழியையும், அதனூடே இலக்கணத்தையும் கற்கும் சூழலில், இக்கற்றல் முறைமை சற்றுக் கடினமானதாகவே அமைத்து விடுகின்றது. அதிலும், வினைச்சொற்களைக் கற்பித்தலில் சற்று அதிகப்பட்ச இடர்பாடுகளையே வழங்குகின்றது எனலாம். இம்முறைமைக்கு மாற்றுமுறைமையாகவே, பின்வடிவாக்கமுறைமையை இக்கட்டுரை முன்வைக்கின்றது. கீழ்நிலைக் கல்விப்பருவங்களில் வினைச்சொற்களைப் பற்றிய அடிப்படைச் செய்திகளை மாணவர்கள் கற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்புகள் உள்ளமையால், பின்வடிவாக்கமுறைமை மேல்நிலைக் கல்விப்பருவத்தில் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கே உகந்த வடிவமாக அமையும் என்பதையும் இக்கட்டுரை உறுதிசெய்கின்றது.

தற்காலக் கற்றல்-கற்பித்தல் முறைமை பல்வேறு மாற்றங்கள் கண்டு வந்துள்ளது. ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்குப் போதிக்கும் முறைகளிலும் பல மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவது அவசியமாக அமைகின்றது. மாணவர்களின் தேவைகளும், மாணவர்களின் தரமும் இதனை உறுதிசெய்கின்றன. மலேசிய கல்விச்சூழலில் இரண்டாம் மொழியாகவே இடைநிலைப் பள்ளிகளில் தமிழ் மொழியைக் கற்கும் சூழலில், கற்றல்-கற்பித்தல் பல மாற்றங்களையும் புதுமைகளையும் உள்ளேறக் வேண்டிய தேவைகள் உள்ளன. அவ்வாறு கொண்டுவரப்படும் சில மாற்றங்கள் பெரு மாற்றங்களுக்கு வழிவிடும். எனவே, இக்கட்டுரை அறிமுகம் செய்துள்ள பின்னோக்கு வடிவாக்க முறைமை—போதனாமுறை ஒரு பயிற்சி முயற்சி. மாணவர்கள் வினைச்சொற்களைப் பற்றிய முன்னறிவோடு, பின்னவற்றை ஈடுபடுத்திக் காட்ட உதவும் முயற்சியாக இது கட்டாயம் விளங்கும். கற்பித்தல் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஆசிரியப் பெருந்தகைகளுக்கு பின்வடிவாக்க முறைமை ஓர் உதவும் கருவியாக அமையும் என நம்புகின்றேன்.

துணைநூல்கள்

- Abdul Rasid, J. (2012). *Permasalahan Pengajaran dan Pembelajaran Bahasa Melayu Dalam Kalangan Murid Cina*. Sastera dan Pendidikan, 1(Universiti Putra Malaysia).
- Appasamy, M. (2012). Focus constructions in Modern Tamil. *International Journal of Dravidian Linguistics*, 38 (2), Pp.43-69.
- Bavani, A. S. (2012). *Penggunaan Kata Hubung Dalam Bahasa Tamil*. (Ijazah Sarjana Pendidikan), Universiti Pendidikan Sultan Idris, Tanjong Malim, Perak. (Tesis Tidak Diterbitkan)
- Kurikulum Bahasa Tamil*, Pusat Perkembangan Kurikulum, KPM, 2002.
- Jacques Derrida. (1973). *“Difference” in Speech and Phenomena*. Northwestern University Press (D.B. Allison).
- Jacques Derrida. (1992). *Acts in Literature*. New York: Routledge.
- Kulandasamy.R. (1990). *Persepsi Murid Terhadap Pengajaran Bahasa Tamil Di Sekolah Menengah*. (Masters Tesis (Tidak Diterbitkan)), Universiti Malaya, Kuala Lumpur.
- Paramasivam. (2000). *Natramil Ilakkanam* (Vol. 6). Chennai, India: Kavikuyil Printers.
- Mokanarangan, T., Pranavan, T., Megala, U., Nilusija, N., Dias, G., Jayasena, S., & Ranathunga, S. (2016, June).

- Tamil morphological analyzer using support vector machines*. In International Conference on Applications of Natural Language to Information Systems (pp. 15-23). Springer, Cham.
- Rajendran, S. 2018. *Grammaticalization of Verbs in Tamil*." Paper presented in 40th International Conference of Linguistic Society of India (ICOLSI 40) held in CIIL, Mysore from 5th to 7th December 2018. Uplodade in Academia.edu and Reseach Gate.
- Sarinah, S. (2014). *Terjemahan kata kerja bahasa Jepun ke Bahasa Melayu dalam sari kata filem animasi Jepun* (PhD thesis), University Malaya., Kuala Lumpur.
- வேதநாயகி சாமிகண்ணு. (2015). இசை வழி இலக்கணம் கற்பித்தல்- 9th International Conference - Seminar On Tamil Studies. *Nurturing Tamil Studies In The Era Of Globalization, Volume III*. Kuala Lumpur Malaysia. (pp.468-474)
- அமுதன். தி. (2006). *தமிழ் இலக்கண நூல்களில் உத்திகள்* (Doctoral dissertation, தமிழ்த் துறை. புதுவைப் பல்கலைக்கழகம்).
- எம்.ஏ.நுஃமான். (2005). அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம். பூபாலசிங்கம், இலங்கை.
- மோகன தாஸ் ராமசாமி. (2005). அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம். மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்: கோலாலம்பூர்.
- பரந்தாமனார், அ.கி. (1978). *நல்ல தமிழ் எழுத வேண்டுமா?* சென்னை: பாரி நிலையம்.
- மனவை முஸ்தபா. (2007). உங்கள் குரல். தமிழ்ச் செம்மொழிச் சிறப்பு இதழ். கோலாலம்பூர்.
- [http://www.tamilvu.org/ta/search/node/ தொல்காப்பியம்](http://www.tamilvu.org/ta/search/node/தொல்காப்பியம்) (1.12.2019 - தேடல்)
- [http://www.tamilvu.org/ta/search/node/ நன்னூல்](http://www.tamilvu.org/ta/search/node/நன்னூல்) (1.12.2019 - தேடல்)
- வீரப்பன், பா. (2004). உயர்நிலை தமிழ் கற்பித்தலில் புதிய அணுகுமுறைகள். சென்னை: வனிதா பதிப்பகம்.
- காந்திமதிஸ்சுமி, ந. (2007). தமிழ்வழிக் கற்றல்- கற்பித்தலில் புதிய உத்திகள் (மொழி): *தமிழ் வழிக் கற்றல் - கற்பித்தலில் புதிய உத்திகள் பாகம் 6*. சென்னை: கலைஞன் பதிப்பகம்.
- விசுவநாதம், செ. (2007). *தமிழ் வழிக் கற்றல் -கற்பித்தலில் புதிய உத்திகள் தமிழ் வழிக் கற்றல் -கற்பித்தலில் புதிய உத்திகள் பாகம் 6*. சென்னை: கலைஞன் பதிப்பகம்.
- கணபதி, வி., & சந்திரிகா ராஜமோகன். (2010). *நற்றமிழ் கற்பிக்கும் முறைகள்*. சென்னை: சாந்தா பப்ளிஷர்ஸ்.
- சுப்பு ரெட்டியார், ந. (2010). *தமிழ் பயிற்றும் முறை*. சென்னை: மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.